

שיחת השבוע

ערב שבת-קודש

פרשת תישא

הגיליון השבועי לכל יהודי 947

ט"ז באדר-א התשס"ה
(25.2.05)

יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד – המרכז ת"ד 14 כפר חב"ד 72915, טל' 03-9607588 • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

תפילת ילדי ישראל

על-פי קריאת הרבנים יתאספו בע"ה ביום שלישי הקרוב, כ' באדר-א, בשעה 12 בצהריים, ברחבת הכותל המערבי, ליד שריד בית-מקדשנו, אלפי ילדי ישראל לתפילה וזעקה לקב"ה לביטול גזרת גירוש היהודים וחורבן יישובי חבל עזה וצפון השומרון. בצפון הארץ יתאספו הילדים לעצרת תפילה ליד ציון קברו של רבי שמעון ברי-יוחאי במירון.

חנוכת הבית באילת

ביום רביעי, פורים קטן, ייחנך אי"ה הבניין החדש של בית-חב"ד באילת, במעמד חגיגי, בהשתתפות הרב הראשי לישראל, הרב יונה מצגר. מנהל בית-חב"ד, הרב מנחם מענדל קליין, אומר כי הבניין החדש יאפשר להרחיב את מערכת הפעילויות והשיעורים של בית-חב"ד לטובת תושבי העיר והאזור.

קהילת ברקת

עשרות משפחות מקהילת חב"ד במושב ברקת התארחו בשבת האחרונה במלון 'כינר', לשבת שהתמקדה בנושא 'קשר, תקשורת והתקשרות'. זו השנה העשירית שביית-חב"ד במושב, בהנהלת הרב סעדיה מעטוף, שהוא גם רב המושב, מארגן שבת משותפת לבני הקהילה. השיעורים וההתוועדויות במהלך השבת התמקדו בהעמקת הקשר שבין אדם לחברו, בין איש לאשתו ובין חסיד לרבי.

קריאה כהלכה

הוצאת פלדהיים מגישה את ספר הנביאים השלם, במהדורת ה'סימנים', המקלה את הקריאה הנכונה של ההפטרות. קודם-לכן הופיע במהדורה זו כרך ובו חמישה חומשי תורה. טל' 02-6513947.

זמני השבוע

ירושלים ת"א חיפה באר-שבע אילת מירון
כניסת השבת 5:24 5:15 5:16 5:03 5:13 4:58
צאת השבת 6:24 6:13 6:14 6:12 6:13 6:11
פקס: 03-9606169
אינטרנט: www.chabad.org.il
דואר אלקטרוני: chabad@chabad.org.il
נדפס בדפוס יד-החמישה כפר-חב"ד, טל' 03-9600280
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות
נא לשמור על קדושת הגיליון

ישועת ה' כהרף-עין

איך הגיבו יהודים במשך כל הדורות נוכח גזרת גירוש שנגזרה על עיר, עיירה או חבל-ארץ? זה מה שעלינו לעשות בשעה קשה זו – להתקבץ יחדיו, להתפלל ולעורר רחמי שמים

האבל על חורבן הבית וגלות ישראל. על-פי התכנית היה אמור הגירוש להתחיל בצום י"ז בתמוז, אבל מתוך התחשבות בחיילים ובשוטרים הצמים ביום זה, נדחתה הגזרה ביום אחד, ל"ח בתמוז. מתחשק לך לצבוט את עצמך כדי להיות בטוח שאינך שרוי בחלום-בלהות.

חודש אדר מזכיר לנו איך פעל מרדכי היהודי לנוכח גזרה נוראה שריחפה על עם-ישראל. הוא אמנם שלח את אסתר המלכה לבקש מלפני המלך על עמה, אך לא ראה בזה את חזות-הכול. את עיקר פעילותו כיוון למרומים – "ויזעק זעקה גדולה ומרה". מרדכי כינס את המוני בית-ישראל לתפילה, לצום ולתשובה. הוא אסף את ילדי ישראל, כדי שעל-ידם יתקיים "מפי עוללים ויונקים ייסדת עוז... להשביט אויב ומתנקם".

איך הגיבו יהודים במשך כל הדורות נוכח גזרת גירוש שנגזרה על עיר, עיירה או חבל-ארץ? מי שיכול היה לסייע בשתדלנות, עשה זאת, אבל המוני בית-ישראל התכנסו לתפילה ולבקשת רחמים. זה מה שעלינו לעשות בשעה קשה זו – להתקבץ יחדיו, להתפלל ולעורר רחמי שמים.

אשליית השקט

כדאי גם לזכור שאין זה עניינם של עשרת-אלפים יהודים בלבד. תוצאותיה של הבריחה מחבל עזה ומצפון השומרון עלולות להיות הרות-אסון לכל העם היושב בציון. יהיה זה הישג מזהיר שהמחבלים יוכלו לרשום לעצמם – בעוד עד עכשיו לא השיגו דבר, ואף הוכו קשות. העובדה שמשלחים את הרמטכ"ל הביתה, בין השאר בגלל הכרזתו שהבריחה מגושת קטיף תעניק "רוח גבית לטרור", אינה מוכיחה שטעה, להפך.

גזרת הגירוש והעקירה עלולה להמיט אסון נורא על כולנו, גם אם בינתיים ניהנה מתקופת שקט וממחמאות. כבר ראינו איך האופוריה של אוסלו התפוצצה ברחובותינו ובבתינו. זה הזמן לשאת את עינינו אל אבינו שבשמים, להתחנן ולבקש – וישועת ה' כהרף-עין.

פק אם הציבור מבין את המשמעות המעשית של החלטת הכנסת והממשלה בעניין גירוש יהודי חבל עזה וצפון השומרון. זה נראה כהחלטה בירוקרטית, הצבעות, חתימת צווים. עוטפים זאת במילים נייטרליות – 'פניו-פיצוי', 'הינתקות'. אבל ההחלטה הזאת אמורה להפוך את הקיץ הקרוב לאחת התקופות הקשות ביותר.

עכשיו כבר ברור שעשרת-אלפים התושבים, המתגוררים בעשרים ושישה יישובים, לא יתנדבו להרוס את עולמם במוידיהם. הם יישארו בבתיהם עד הרגע האחרון, וגם אחריו. נסו-נא לשער את המראות והקולות, האירועים והסערות. אי-אפשר להוציא מבתיהם עשרת-אלפים איש, ובהם נשים וילדים, זקנים ותינוקות, בכפפות של משי. ואיך מעבירים קברים, בשעה שבני-משפחותיהם מתחלחלים מעצם המחשבה להפר את צוואת יקריהם?

שוו לנגד עיניכם את מאות המשאיות, המגלות משפחות יהודיות מבתיהן. נסו לשמוע את זעקות השבר, את בכי הילדים. חשבו על מבע עיניהם של קשישים, ניצולי שואה, שמוצאים את עצמם נקרעים שוב מביתם, הפעם בארץ-ישראל. ואיפה בדיוק ישכנו את האלפים הללו, במחנות-פליטים?

חורבן על חורבן

אולי איננו מוכנים להתמודד עם המחזות האלה, דווקא משום שהם מצמררים כל-כך? אולי אנחנו מעדיפים להדחיק, לא לחשוב? אבל זו המשמעות האמיתית של החלטת הממשלה. הלב פשוט נקרע לגזרים כשחושבים שזה עלול להיות גורלם של גיבורי עם-ישראל, שמסרו את נפשם למען אהבת ארץ-ישראל, חיו ארבע שנים תחת מטר פצצות-מרגמה וטילים, ושילמו מחיר דמים נורא. זה סיוט בלתי-נתפס.

ואם לא די בכל זה, התזמון של מועד הגירוש מעורר פלצות. הוגי הגזרה בחרו לביצועה את הזמן המתאים ביותר – ימי בין-המצרים, ימי

לשטוף את מה שנדבק

והרפש שדבק בידי וברגליו של היהודי.

כוחן של נשים

הכיור נעשה על-ידי הנשים דווקא, כי הנשים ניחנו בכוח מיוחד לדעת להבחין מה שייך לקדושה ומה דבק באדם תוך כדי עיסוקו בענייני העולם. מאחר שכוח האמונה הפשוטה מצוי אצל הנשים ביתר שאר מבגברים, מבחינה האישה בנקל יותר מה שייך לעולם החומרי, שאותו יש צורך לשטוף ולנקות, ומהו חלק טהור, שממנו אפשר לעשות משכן לה'.

ועד כדי כך גדול כוחן של הנשים, שאפילו דבר פחות, כמו נחושת, יכול ליהפך על-ידן לכלי במקדש, מכיוון שהוא ניתן מתוך חביבות. ויתרה מזו, שאפילו דבר שבעיני הגברים יכול להיחשב כעניין של תאוה ויצר הרע, הרי הנשים, בכוח האמונה הפשוטה שבהן, הופכות אותו לעניין שבקדושה, שעל-ידן מעמידים ומגדלים צבאות השם, שיקבלו את פני משיח-צדקנו.

(תורת מנחם כרך כז, עמ' 470)

עניינו של הכיור בפשטות הוא – לשטוף את הלכלוך שדבק באדם מתוך עיסוקיו בענייני העולם הזה. גם כשעוסקים בענייני העולם בדרך הטובה והשלמה ביותר, לא ייתכן שלא ידבק משהו באדם, שכן 'המתאבק עם מנוול' חייב שידבק בו משהו. במצב כזה אי-אפשר להיכנס למקדש, ולכן נחוצה הרחיצה.

בלב טהור

עניינה של רחיצה זו בעבודה הרוחנית הוא – להשתחרר מהנחות-היסוד הרווחות בעולם ולהיטהר ב'מי הדעת הטהור' – בתפיסה האלוקית. במהלך העיסוק בענייני העולם עלולים מושגי העולם לדבוק ביהודי, ועל-כן דרושה ההיטהרות והחזיקו של הנפש האלוקית.

ועל כך באה הוראה מיוחדת, שהיטהרות זו יכולה להיעשות לא רק על-ידי מי שהוא בעל שכל גדול וזך; אין צורך דווקא בזהב וכסף. ההיטהרות יכולה להיות גם על-ידי 'נחושת', מתכת פשוטה, אלא שעליה להינתן בלב שלם, מתוך רגש יהודי טהור, ואז בכוחה לשטוף את האבק

פרשתנו כתוב הציווי לעשות כיור במקדש. הכיור היה משמש לרחיצת הידיים והרגליים לפני הכניסה למשכן. קודם שנכנס הכוהן למשכן, להקריב קרבן או להשתחוות לקב"ה, נדרש לרחוץ במי הכיור את ידיו ואת רגליו.

הכיור לא נעשה ממתכת יקרה, כמו זהב וכסף, אלא מנחושת דווקא. מהיכן הושגה נחושת זו? מספרים חז"ל שהנחושת הייתה תרומתן של הנשים. הנשים השתמשו במראות שהיו עשויות נחושת מבריקה, ומסרו אותן בעבור המקדש. בתחילה לא רצה משה לקבלן, "מפני שעשויים ליצר הרע", אולם הקב"ה אמר לו: "קבל, כי אלו חביבין עליי מן הכול".

משהו נדבק

העבודה הרוחנית של המשכן והמקדש קיימת בכל זמן ואצל כל יהודי. כל יהודי נדרש לעשות 'משכן' לקב"ה, ועל-כן קיימים אצלו כל הכלים וכל העבודות שהיו במשכן. גם הכיור קיים בעבודתו הרוחנית של היהודי.

מן המעייץ

נושא השבוע: י"ג מידות הרחמים

סדר תפילה

"ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' ה'" (שמות לד,ו). אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי-אפשר לאמר. מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח-ציבור, והראה לו למשה סדר תפילה ואמר לו: כל זמן שישראל חוטאים, יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם.

(ראש-השנה י"ב,ב)

לעשות כסדר הזה

לא נאמר "יאמרו לפני כסדר הזה", אלא "יעשו לפני", שכן לא באמירה בלבד תלוי הדבר, אלא בעשייה; אם עושה אדם את מידותיו כמידותיו של הקב"ה – עוונותיו נמחלים לו.

(אלשי"ך)

רחום ורחון

"יעשו לפני כסדר הזה" – על ישראל לנהוג כפי סדר זה, שיתחילו במידה הראשונה "רחום ורחון", ויאמצו את מידתו של הקב"ה – מה הוא רחום אף אתה רחום; ולא שיתחילו

במידות האחרונות – "ונקה ינקה", "פוקד עוון אבות על בנים".

(עיסורי תורה)

המתקת העוון

"נושא עוון ופשע" (שמות לד,ז). כשם שהשטות של התינוק מעלה שחוק אצל האב, כך כשבא העוון למקום גבוה, נעשית שם המתקתו לטובה.

(המגיד ממזריטש)

חזרה לשורש

"נושא עוון ופשע" – הקב"ה נושא ומעלה את ניצוצות הקדושה המצויים בעוון ומחזירם לשורשם העליון.

(הבעל-שם-טוב)

העלאת הכוח המתאווה

את מעשה העברה אי אפשר להעלות לקדושה, מפני שהוא רע גמור, ואין לו תקנה אלא ביטולו והעברתו מן העולם, אך הכוח המתאווה שבעברה אינו רע. את הכוח המתאווה אפשר לנצל לקדושה. כשאדם עושה תשובה על חטאיו, הוא מעלה את הכוח

המתאווה, שהיה מלובש בעברה, ומעלהו לשורשו העליון.

(לקוטי תורה)

אמרת השבוע

חבל לבזבז

רבי נטע מאבריטש, מתלמידי הבעש"ט, נהג שלא לתת שינה לעיניו ביום השבת. הוא היה אומר: "התורה ציוותה ושמרו בני-ישראל את השבת", וכי יעלה על הדעת ששומר יישן בעומדו על משמרתו?!"

כאשר נתפרסם שמעו של הקיסר נפוליון, סיפרו עליו כי הוא ממעט בשינה, באמרו: "חבל על כל רגע של מלכות, לבזבזו בשינה". כשהגיעו הרברים לאוזני רבי נטע, ראה בזה חיווק למנהגו: "הלוא בשבת כל ישראל מלכים הם, והאם יעלה על הדעת שמי שנתמנה מלך ליום אחד, יבזבז את שעות המלכות בשינה?!"

האמונה ביטלה את הגירוש

דוק של דאגה כיסה את פניו של הבעש"ט. תלמידיו כבר ידעו כי זה סימן שעת צרה היא לישראל. למודי ניסיון מן העבר התחזקו התלמידים בתפילה ובתשובה, בתקווה להעביר את רוע הגזרה. כך עברו כמה ימים ופניו של הבעש"ט מוסיפות להקרין דאגה.

חלף שבוע. יום אחד, בשעת צהריים, נהרו לפתע פני הבעש"ט. "מזל טוב, חברה קדישא!", קרא הבעש"ט לתלמידיו ושתי עיניו זורחות, "הבה נשב ונאמר בצוותא 'לחיים', ונודה לקב"ה על שהציל את עמו". שמחו התלמידים והסבו סביב השולחן ורבים בראשם.

מטבע הדברים היו הכול סקרנים לדעת את המסתתר מאחורי הקלעים. כעבור כמה רגעים פתח הבעש"ט וסיפר:

"באחוזתו המפוארת של גרף פלוני, אחד הגדולים והעשירים בגרפי פולין, עובד ר' נפתלי יהודי זה, איש צנוע ופיקח, מנהל כבר שנים את אחוזתו המשגשגת של הגרף. ידו של הגרף לא משה מידו של ר' נפתלי, והוא אינו עושה צעד קטן או גדול בעסקיו, בלי לשאול את פיו של המנהל היהודי.

"יום אחד נערך משתה הוללות גדול באחוזתו של הגרף. למשתה הגיעו רחזנים ובני-אצולה מכל האזור. בעיצומו של המשתה החל אחד הרחזנים לדבר סרה ביהודים. חיש-מהר החרי-החזיקו אתרוי רחזנים נוספים, שהטילו ביהודים כל מום ורפש אפשריים. זה אומר 'גנבים הם', שני מוסיף 'נוכלים הם', ושלישי טוען כי 'היהודים עושקים את פרנסת הפולנים'.

"בשלב כלשהו החלה להתגבש דעה כללית בקרב ההוללים כי יש לגרש אחת ולתמיד את כל היהודים מאדמת פולין. אך מכיון שכוחם של הרחזנים שהשתתפו במשתה היה מוגבל, נמנו וגמרו לסלק בשלב ראשון את היהודים מהאזורים שבתחומי שליטתם והשפעתם.

סגולת המקווה

באורחות-חיייו של חסיד שמור לטבילה במקווה מקום נכבד. חסידים טובלים לא רק בערב שבת, הכנה לקבלת קדושת השבת, אלא בכל יום ויום לקראת התפילה. חסידים מסרו את נפשם על הטבילה, ולא אחת, כאשר לא היה בקרבת מקום מקווה מסודר, הלכו לטבול בנהר, אפילו אם מימיו היו קפואים. הם היו מצטיידים בגרזן, שוברים את הקרח וטובלים במים.

מסופר על אחד מחסידי הדור הקודם, שהיה מקפיד לטבול ש"י (310) טבילות בכל בוקר לפני התפילה. היה שגור בפיו: "תפילה בלא טבילה — מאי אהני?". פעם אחת, כשאך התאושש ממחלת השחפת, הלך למקווה ומצאו ריק ממים. מה עשה? ירד וטבל במי אוצר הגשמים (שהיו קרים ומאוד לא-נקיים, והיה בכך חשש סכנה גם לאדם בריא, כל-שכן למי שחלה בשחפת). כשנודע הדבר לבלן, התריס כנגדו: "הרי זו סכנת בריאות הגובלת בסכנת חיים ממש!". ענה החסיד בפשטות: "מה? ללכת למקווה ולחזור יבש?!..."

שלושה סוגי טבילה

בשם רבי אהרן מקרלין אומרים: "מקווה אינו מצווה, אבל הוא מביא את האדם לדרגות של קדושה וטהרה שהמצווה הגדולה ביותר אינה מביאה". בספרו שם-טוב נאמר, שהבעל-שם-טוב זכה לכל ההארות והדרגות שהשיג — בזכות הטבילות שהיה טובל תדיר. בספרי החסידות מוסבר הצורך בטבילה לא רק בטהרת הגוף (במקרים שיש צורך בכך), אלא בטהרת הנפש.

וכך נאמר בספרי החסידות: "טהרה במקווה מועילה לטהרת הנפש ולהכנה טובה לכל דבר-מצווה". ועוד נאמר: "טבילת-טהרה מטהרת את הגוף מטומאתו ומזככת את הגוף יותר מכפי שהיה (גם לפני הטבילה לא היה טמא, אלא שגם טהור לא היה, והטבילה מטרתו ומזככתו)".

יש סוגים שונים של טבילות, וכמו-כן יש כוונות מגוונות בטבילות. בדרך-כלל זה עניין לעובדיה' בדרגות גבוהות. כ"ק אדמו"ר הרי"צ מדבר באחת משיחותיו על שלושה סוגים של טבילות: "יש טבילת-טהרה פרטית, המכוונת לכוח נפשי מסוים הזקוק לטהרה ולזיכוך. יש טבילה שתכליתה טהרת המוחין. יש טבילה המטהרת את הלב. ויש טבילה שמטרתה טהרת 'לבושי הנפש' — המחשבה, הדיבור והמעשה".

זכות הטבילה

למעשה, את חשיבותה של טבילת הטהרה אנו מוצאים גם בדורות שקדמו להתגלות החסידות. מסופר, למשל, על יהודי פשוט ביותר בעיר פראג, בימי המהר"ל, שנהג להלוות כסף לסוחר העיר בימי השוק. אט-אט החלו הסוחרים לדבר על תופעה מופלאה — הכסף שמווה האיש הזה יש בו סגולה להצלחה. כשנודע הדבר למהר"ל, תמה על כך, עד שנודע לו כי אותו יהודי מקפיד מאוד על טבילת טהרה בכל יום.

כמו-כן מסופר כי לגאון רבי שכנא מלובלין היה תלמיד, שמפעם לפעם היה מתבלבל פתאום בעת לימודו. יעץ לו רבו, שיקפיד על טבילת-טהרה, המחזקת את המוח בתורה ומחזקת את הלב בתפילה.

מסופר גם-כן על ראש-הקהילה בימיו של המהר"ם מפדובה, שהיה יהודי ירא-שמים ובעל-צדקה, אך נהג ללעוג לטבילות הטהרה שנהגו המקובלים, וסירב לבנות בכספי קופת-הקהל מקווה חדש לבני פדובה. יום אחד חלה פתאום באיבוד הזיכרון. בעצת המהר"ם הובילוהו לקראקוב, לרבי אליהו בעל-שם. רבי אליהו הורה לו לקבל עליו טבילת טהרה, וכן עשה ונתרפא.

באיגרותיו של הרבי מליובאוויטש אנו מוצאים שפעמים רבות הרבי מייעץ לשואלים להקפיד על טבילת טהרה זו, סגולה לכל מיני עניינים.

כמה מהנוכחים רפו והם כבר נטו לתמוך בביטול רעיון הגירוש של היהודים. אבל היו ביניהם כמה שונאים-ישראל מרים, שהתעקשו בכל-זאת 'להיפטר מן היהודים המנוגלים'.

"לאחר חילופי דברים וצעקות החליטו הבאים כי למעשה אין סתירה בין הדברים — היהודים ככלל יגורשו ורק מנהלי האחוזת

"דאגה עמוקה מילאה את ליבו של הגרף שלנו. 'ומי ינהל את עסקינו?', הרהר-שאל בקול רם, 'הלאו כולנו מחזיקים באחוזותינו יהודים המשמשים בתפקידים ניהוליים כאלה ואחרים; מה נעשה בלעדיהם? האם נפקיד את רכושנו ועסקינו בידי האיכרים הנבערים?!"

"דבריו של הגרף נכנסו באוזני חבריו וזרעו בלבבם בלבול. ידיהם של

ושאר נושאי התפקידים החיוניים יישארו. קודם שנפרדו לדרכם הטילו הגרפים על שלושה מביניהם לקבוע סופית את פרטי תכנית הגירוש.

"כל זה התרחש לפני שבוע בדיוק", המשיך הבעש"ט. "אתמול קרא הגרף לר' נפתלי, והכניסו לסוד התכנית. ר' נפתלי שמע על גזרת הגירוש הנרקמת והולכת ובטנו התהפכה. ליבו הלם בחוזקה וחיוורון הציף את פניו. הגרף סיים את דבריו וציפה לשמוע את תגובתו של ר' נפתלי.

"ר' נפתלי התעטף בשתיקה ובחן את פני הדברים. פתאום החל לחזק את עצמו באמונה וביטחון בה'. אט-אט סילק מעליו כל חשש ודאגה והגביר את תקוותו כי ה' אלוקי ישראל יעמוד לימין עמו גם בפעם הזאת. לפתע פרץ ר' נפתלי בריקוד נלהב. הגרף הביט על מנהל אחוזתו בדאגה ובחשש כי הבשורה הקשה שיבשה את דעתו.

"דקות ארוכות נמשך ריקודו של ר' נפתלי בעודו ממלל מילות תודה והלל לה', דברים שהגרף הפולני כמוכן לא יכול להבין. כשנרגע מעט וחדל מלקוד, דרש ממנו הגרף הסבר להתנהגותו התמוהה.

"הביט ר' נפתלי בגרף בחיוך ואמר: 'בהיסטוריה למודת-הסבל של העם היהודי היו לא-מעט גזרות קשות שאיימו עליו. המצרים עינו אותנו בפרך, היוונים ביקשו להעבירנו על דתנו, המן הרשע רצה להשמיד ולהרוג ולאבד את כולנו. ובכל פעם, הפך הקב"ה את מחשבת השונאים עלי-פיה וחולל לנו נס הצלה. כעת מבקשים גם אתם לגרשנו מבתינו, על זקינינו, נשותינו ועוללינו. בטוח אנוכי כי שומר ישראל שבשמים לא ינום ולא ישן. אין בליבי ספק כי הגזרה תתבטל, האלוקים ישיבו לשונונו כגמולם, והימים הללו ייהפכו לנו לששון ולשמחה. ואני כבר רוקד על שמחת הנס שעתיד להתרחש'.

"דבריו של ר' נפתלי עוררו מחשבות בליבו של הגרף. הלה כינס כמה מחבריו, ולאחר מחשבה נוספת ונתינת הדעת לתוצאות נוספות של הגירוש, חזרו בהם מכוונתם.

"בדרך הטבע", סיים הבעש"ט את דבריו, "מי שתכננו את הגירוש — כלומר, הגרפים — הם גם מי שחזרו בהם מכוונתם. אולם מצד האמת, מי שבזכותו נתבטלה הגזרה הוא ר' נפתלי. אמונתו התמה בקב"ה וביטחונו המלא בישועת ישראל — הם שהבקיעו את שערי השמים ועוררו רחמים על עם-ישראל".

דף יומי בעזרת פלאי הטכנולוגיה

מוצע יומי של כשלושת אלפים ושש מאות בני-אדם. בראש רשימת השיעורים המואזנים נמצא 'הדף היומי' בבבלי. לאחר מכן השיעורים במשניות ובפרשת-השבוע. כתשעים אלף איש (כשבעה אחוזים) מקשיבים לשיעורים לאחר אחת בלילה.

תשובה בזמן-אמת

המור (38), תושב ירושלים, נמנה עם תלמידי הגאון הרב וזנר, שהוא מתלמידי הגדולים של רבי מאיר שפירא מלובלין. הוא אינו שוקט על השמרים. בקרוב תיכנס לפעולה סדרה של חידושים נוספים, ביניהם שיעור יומי חי בטלפון, עם קוד אישי ועם אפשרות לשאול שאלות את מוסר השיעור.

רעיון שכבר פועל הוא – 'משיבי הדף'. אם נתקלת בשאלה באמצע השיעור, לחיצה על כוכבית תעצור זמנית את מהלך השיעור. עוד לחיצה תחבר אותך מיד עם אחד מכחמישה-עשר תלמידי-החכמים, שהטלפונים הניידים שלהם זמינים תמיד, כדי לענות על כל שאלה בכל מקום ובש"ס. מספרו של 'קול הדף' – 02-6400000.

המור במערכת 'קול הדף'. עשרות שיעורים, ארבע שפות

לשמוע שיעורים בדף היומי בבבלי, בדף היומי בירושלמי (בקרוב גם ברמב"ם היומי), במשניות, בהלכה, בפרשת-השבוע, בענייני דיומא, בפרקי-אבות ועוד. יש גם תהילים וסיפורי צדיקים. וכל זה, בעלות מינימלית. שיחת טלפון בשעות היום (ללא הגבלת זמן) עולה ארבעים ושמונה אגורות, ושיחה לילית מחירה שלושים אגורות בלבד.

אלפים בכל יום

הטכנולוגיה המתקדמת במשרדי 'קול הדף' מאפשרת לעקוב אחר כל 'כניסה' למערכת, ולפלא אותה. להלן כמה נתונים מעניינים: בשנה האחרונה הקשיבו לשיעורים כמיליון ושלוש-מאות אלף מאזינים,

הגאון רבי מאיר שפירא מלובלין – שנפטר באמצע שנותיו, ללא צאצאים – אמר פעם על עצמו כי יש לו שני 'ילדים' – ישיבת חכמי-לובלין והדף היומי' (אגב, על ייסוד שניהם הכריז ב'כנסייה הגדולה' הראשונה, בשנת תרפ"ג). מאז חלפו כשמונים שנה ולפחות אחד ה'ילדים' גדל מאוד. אין כמעט פינה בתבל שבה אין יהודים יושבים ולומדים מדי יום ביומו את 'הדף היומי'.

האפשרות לסיים את הש"ס כולו בתוך שבע שנים בלבד קוסמת לרבים, מכל החוגים והזרמים. ביום שלישי הקרוב, כ' באדר א, יסימו לומדי 'הדף היומי' את הש"ס בפעם האחת-עשרה. באלפי בתי-כנסת בעולם יאספו הגבאים את כרכי מסכת נידה משולחן השיעור, ואת מקומה תתפוס שוב מסכת ברכות.

שיעור בטלפון

במערכת 'קול הדף' הסיפור יהיה פשוט עוד יותר: לחיצה על כמה מקשים במערכת הממוחשבת המשוכללת תאפשר לאלפי המאזינים להתחיל את לימוד הש"ס מחדש. בטלפון, כמובן.

כבר עשרים ושתיים שנים פועל 'קול הדף'. הקימוהו שני חסידי גור. "בשעתו זה היה כמו חלום", אומר הרב משה המור, מנהל 'קול הדף' בשנתיים האחרונות. "הרעיון נחשב אז חידוש עצום – שיהודי בכל מקום יוכל לחייג מספר ולהקשיב לשיעור בדף היומי".

בהתחלה זה היה שיעור אחד ויחיד, והמארגנים נאלצו בכל שעה עגולה להחזיר את הקלטת להתחלה. כיום המערכת ממחשבת, מפותחת ומשוכללת לאין-ערוך. השיעורים ניתנים בארבע שפות – עברית, יידיש, אנגלית ורוסית. אפשר

ביטוח רכב במחיר הטוב ביותר במדינה
12 תשלומים שווים וולא ריבית
שרות אישי 24 שעות ביממה
ביטוחי חובה, צד ג' ובקופי יחודיים
קבוצת ג' - המחמשת המורשת של הציבור הדתי
1800-39-33-39

ספר שמוכרחים לקרוא
נשמה עם עצמה
סיפורם המרתק של בני-ישיבה, היוצאים למסע-רוחני בחיפוש דרך רוחנית בעבודת ה'.
במהלך המסע הם מתלבטים בשאלות קשות ומגלים עולמות קסומים.
ספר מסעיר, מחדש ומעורר מחשבה מאת מנחם ברוד
הפצה: 'יודאיקה', 03-9606120

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

גיור כהלכה

שאלה: בימינו, שמצויים 'גיורים' רבים שאינם כהלכה, איך בודקים את תקינות גיורו של גר, לעניני נישואין, למניין, או לעבודה בענייני דת?

תשובה: קודם-כל יש לבקש את תעודת הגיור של האיש (ואם אימו התגיירה קודם שנולד – כל האמור להלן מוסב לאימו), ולוודא שאכן התגייר בבית-דין הפועל על-פי ההלכה. הנחלת בתי-הדין הרבניים מעדכנת את רשימת בתי-הדין לגיור בעולם המוכרים על-ידה.

כמו-כן חשוב לוודא, באמצעות 'המשפחה המאמצת' שליוותה אותו בתקופת הגיור, אם אכן שמר מצוות (לפחות את המינימום) בתקופה המיידית שלאחר הגיור. זאת, מכיוון ש"קבלת מצוות" היא תנאי המעכב בגיור.

חשוב לזכור שגם אם המתגייר הפגין לפני בית-הדין ידע נרחב בענייני יהדות, אך כוונתו בשעת הגיור לא הייתה לשמור מצוות, אלא רק לעבור את הטקס כדי 'להתאזרח' בלבד ו'להיות כמו כולם', הרי אז גם אם יהיה מצויד

בתעודת-גיור מבית-הדין הגדול ביותר, אין לגיור זה כל ערך (וכשביית-הדין יודע זאת, עליו לבטל את התעודה).

יישר-כוחם של כמה מבתי-הדין העוסקים בגיור, שהנהיגו לעכב את מתן התעודה עד עבור זמן מסוים לאחר הגיור, ובינתיים מבררים אם אכן המתגייר שומר מצוות.

מי שהתגייר לפני גיל-מצוות, זה גיור 'על-דעת בית-דין'. אם בהגיעו לגיל מצוות, הוא פונה אל בית-דין ומוחה על הגיור – גיורו בטל. אם באותו זמן אינו שומר מצוות כלל, הרי לכמה דעות התנהגותו עצמה היא מחאה, והגיור בטל.

מקורות: רמב"ם הל' איסורי ביאה פ"י ג' י"ד. שו"ע יו"ד ס"י רסח ס"ב, ז' ח. וראה פ"ד ירושלים ח"ז ע"מ רלו וש"נ.

תיקון-טעות לגיליון מס' 943:

צריך להיות: "המאחר יכול להתחיל להתפלל עם הש"ץ מתחילת החזרה, לומר עמו קדושה, לסיים עמו יחד ברכות 'האל הקדוש' ו'שומע תפילה' ולברוע עמו ב'מודים', ואין הוא חייב להיות שליח-ציבור כדי שייקרא 'מתפלל עם הציבור'..." (וזה נכון למעשה גם לפי אדמו"ר הזקן – מסגרת השלחן לקיצור שו"ע סי' כ"ט ס"ק ד).

פותחים את ספר שמות עם "שולחן שבת"

שולחן השבת שלכם יראה אחרת עם הסדרה המופלאה

על כל פרשה שלוש-עשרה שיחות ורעיונות, עשירים וקולעים, בעלי מסר ומוסר-השכל, בשפה שווה לכל נפש. מעובדים מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש, המאיר את פרשיות התורה ואת מועדי ישראל באור מקורי ומיוחד

להשיג בחנויות הספרים המובחרות. להזמנות בכרטיס אשראי (ולא תוספת דמי משלוח): 'יודאיקה', 1-700-704120

